

ת"פ 54271/08/16 - מדינת ישראל נגד יואל בן דנון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54271-08-16 מדינת ישראל נ' בן דנון

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

יואל בן דנון ע"י ב"כ עוה"ד גבי טרונשווילי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עשרים וחמש עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986; ובעשרים עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 06.04.15 ל-22.04.15 עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב השייך למתלון 25 פעמים, זאת לאחר שקיבל הנאשם את פרטי הכרטיס בדרך שאינה ידועה למאשימה. הנאשם יצר קשר טלפוני עם בתי עסק שונים וביצע עשרים עסקאות באמצעות הכרטיס, וכן קיבל 20 דברים במרמה, כמפורט בכתב האישום המתוקן. סך כל העסקאות שבוצעו עומד על 3,617.6 ₪ על-פי חישוב אריתמטי של סכומי העסקאות שבכתב האישום המתוקן.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון עולה, כי הנאשם בן 27, רווק ומתגורר עם בת זוגו ואביו ועובד בתחום המחשבים. השירות סקר את קורות חייו של הנאשם, ומהם עולה כי נולד בצרפת למשפחה חרדית, והיגר עם משפחתו לארץ בגיל 8. הנאשם למד במוסדות חינוך חרדיים, ובהיותו בן 18 הפסיק את לימודיו בישיבה, והחל תהליך של "חזרה בשאלה". בשנים הבאות עבר בין מספר מקומות בצרפת ובישראל, ועבד במקומות עבודה שונים. הנאשם סיפר כי בהגיעו לגיל הגיוס שהה בצרפת ולכן לא גויס לצבא. לאחרונה התארס לבת זוגו, ומסר כי במקביל צפוי להתחיל בקרוב לימודי תעודה בתחום המחשבים. מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה קודמת משנת 2017 בגין ביצוע 14 עבירות של היזק לרכוש במזיד, וכיום אין נגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחס לעבירה הנוכחית התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ביטא חרטה למעשיו והכרה ראשונית בכך שפעל באופן שגוי. עם זאת, שלל כוונת

עמוד 1

מרמה וגניבה במעשיו. הנאשם תיאר כי קיבל את מספר כרטיס החיוב מאדם שהיה חייב לו כסף, וסבר כי מדובר בכרטיס שלו, מתוך רצון לקבל את חובו בחזרה ומבלי לבחון את משמעות מעשיו. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם מנסה לצמצם ולטשטש את חלקו בעבירה, ומתקשה לבחון את המניע למעשיו. ואולם, השירות לא התרשם מקיומם של דפוסי עבריינות מושרשים, והעריך כי העבירה בוצעה על רקע רצון לרווח כלכלי. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, לאור העובדה כי מדובר במעורבות פלילית שנייה.

מהתסקיר השני עולה, כי הנאשם עשה שימוש נרחב בסמי רחוב, בעיקר בקוקאין, ואף הגדיר את עצמו כמכור לסמים. זמן קצר לאחר נישואיו, פנה לתהליך גמילה במרכז גמילה פרטי. הנאשם קיבל טיפול במשך שלושה חודשים בתנאי פנימייה. לאחר מכן, המשיך טיפול פרטי וכיום עובד מזה מספר חודשים כמדריך במרכז. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול באופן מלא ומביע רצון לערוך שינוי בחייו. לדברי השירות, ניכר כי הנאשם מבין את משמעות תהליך הגמילה, כמו גם את הצורך בהמשך טיפול לאחר היציאה מן המרכז. הנאשם מסר לשירות, כי כיום נמנע לחלוטין משימוש בחומרים משני תודעה ומסר שתי בדיקות לאיתור סם שנמצאו נקיות מסמים. ביחס לביצוע העבירה, הנאשם תיאר כי השתמש בכרטיס האשראי, שידע כי הוא גנוב, לאחר שקיבל אותו מאדם שהיה חייב לו כסף. הוא ביטא עמדה כי העבירה נבעה מאורח חיו חסר היציבות וחסר העכבות. שירות המבחן התרשם, כי כיום הנאשם מגויס תהליך השיקום, ומבטא מוטיבציה גבוהה לכך. הוא מצליח לשמור על ניקיון מסמים. לפיכך, המליץ שירות המבחן להשית עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות וצו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית בתחום עבירות המרמה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

מאידך, הסניגור טען כי צריך לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"ץ.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של פגיעה ברכושו של אדם ואף בפרטיותו. בנסיבות המקרה מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית לנוכח הימשכות ההליכים ואי הפסקתם כבר בתחילתם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מעובדות כתב האישום אכן עולה כי מדובר במעשה מתוכנן, אם כי יש לו מאפיינים של ניצול הזדמנות, שכן הנאשם הודה בפני שירות המבחן כי ידע שכרטיס החיוב גנוב. לחומרא, ביצוע המתמשך של העבירות, כשבכל נקודת זמן, הנאשם יכול היה להפסיק את המעשים, אך נמנע מכך. הנאשם הוא אדם צעיר בשנים שצריך היה להימנע מן המעשה ולדעת שהוא פסול. נגרם נזק ניכר והנזק הפוטנציאלי מעבירות מסוג זה

גדול אף יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - בעבירות מרמה מעין אלו מנעד הענישה רחב, והוא תלוי במידת התכנון, התחכום וההיקף של ביצוע העבירות. עונשי מאסר דו-ספרתיים ועונשי מאסר בעבודות שירות שמורים למקרים של מרמה בהיקף נרחב. לצד זאת, ניתן למצוא מקרים בהם מוטל של"ץ. כך לדוגמא ברע"פ 8778/18 **שאויש** נ' **מ"י** (מיום 24.12.2018) נדון עניינו של אדם שהונה בשני מקרים בהיקף של 80,000 ₪. הוא נשלח ל-6 חודשי מאסר בפועל. מאידך, מקרה מרמה בנסיבות שונות ובסכומים גדולים המגיעים כדי 250,000 ₪ הסתיים ב-6 חודשי מאסר בעבודות שירות - ר' רע"פ 6435/09 **אוסקר** נ' **מ"י** (מיום 11.8.2009). ברע"פ 5986/17 **הפטר** נ' **מדינת ישראל** (מיום 27.7.2017) אושר מתחם ענישה של בין מאסר קצר עד שנת מאסר בנסיבות של גניבה בכרטיס אשראי בסכום של 6,000 ₪. בת"פ (פ"ת) 37648-11-13 **מ"י** נ' **אלחנן** (מיום 8.9.2014) עמד כב' השופט קובו על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, ובנסיבות של זיוף ושימוש בשני שיקים בשווי כ-100,000 ₪, קבע מתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי ושל"ץ, ועד 9 חודשי מאסר. שם נגזרו חודשיים וחצי מאסר בעבודות שירות. דוגמה למקרה שהסתיים בשל"ץ הוא לת"פ (ירושלים) 35916-03-18 **מדינת ישראל** נ' **עמרם** (מיום 22.12.2019), שם הושג הסדר בנסיבות של שימוש לרעה בכרטיס אשראי של זקן אותו סעד הנאשם, והוטל עונש של של"ץ וענישה נלווית. אומנם מדובר בהסדר אך הדבר נועד להמחיש את האפשרות של הטלת של"ץ.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ עד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם הודה במעשיו, נטל אחריות מלאה והביע חרטה על ביצועם. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם היה מכור לסמים, עבר תהליך גמילה עצמאי, והיום אף משמש כמדריך במכון גמילה פרטי. לאחרונה אף נישא ונולדה לו תינוקת. אני סבור, כי הטלת עונש בדרך של מאסר ולו בעבודות שירות יוכל לפגוע בתהליך השיקום של הנאשם בעבודתו החדשה ובדרכו לפרנס את משפחתו. מאז המקרה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

המיקום במתחם - נסיבותיו האישיות של הנאשם, נטילת האחריות, ותהליך השיקום שעוד צפוי לעבור, מאפשרים להעמידו בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת מרמה, לרבות העבירות בהן הורשע, זיוף, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר וכל עבירת מרמה לפי חוק כרטיסי חיוב;

ב. 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 2.8.2020 בלשכת הרווחה מבשרת ציון על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהיר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;

ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ד. קנס בן בסך 4,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 2.8.2020, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הקנס ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק. אם לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך שבועיים;

ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת מרמה כאמור בסעיף המאסר המותנה, במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תש"פ, 15 יוני 2020, במעמד הצדדים.